

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 5, ročník 28

www.farnostzidenice.cz

26. září 2021

Během tohoto léta se mi v hlavě vyrojilo několik námětů, o které jsem se s vámi chtěl podělit.

První - to bylo někdy na jaře - byla poznámka jednoho farníka o tom, že se mi všichni smějí, jak to s tím covidem přeháním. Trochu jsem přemýšlel a uvědomil jsem si, že se mi celý život někdo někde smál. Nic nového pod sluncem. Smích a radost je téma, o kterém jsem chtěl psát. Ale než jsem začal, přišlo další téma. Během prázdnin mi došla sms s žádostí o modlitbu od jednoho těžce nemocného člověka. Dost mne ta zpráva nadzvedla ze židle. Zvlášť ta část, kde stálo, že prý mám nejzávažnější moc. To asi ne, to byl a je omyl. Je pravdou, že znám toho, který má dost moci nás vysvobodit z mnoha těžkostí. Někde jsem se o té sms zmínil a neuvěříte, co jsem se dozvěděl. Prý se to o mně říká. Lidé toho namluví víc než dost. Trochu jsem se bál, co si o mně druzí myslí. Pak se mi ulevilo na jednom setkání, kdy se na mne podíval jeden člověk a řekl mi: „Ty seš který? Tě neznám!“ Bohu díky. A kdo zná mne a kdo zná každého z nás nejlépe? Kdo ví, jakou máme moc? A měl jsem chuť psát o tom, který nás miluje víc, než si dokážeme představit. V Janově evangeliu se autor označuje „učedníkem, kterého Ježíš miloval“, a to proto, abychom to mohli vztáhnout každý na sebe. Jsme milovaní a jakou máme moc, je úplně jedno. A kdo nás zná, je taky jedno. A víte, kdy si myslím, že máme nejzávažnější moc? Když voláme k Otci: „Pomoz mi, bez tebe nemohu nic.“ V té chvíli jsme nepřemožitelní. A On se k nám hned skloní.

Dalo by se o tom psát dál a dál, ale chci se s vámi podělit ještě o jednu radost. Jak už ze Siardu víte, ve farním klubu Václav probíhá výměna všech sítí. Byly v havarijním stavu. A když se koplo do země, objevily se další zajímavé věci k řešení. Rozsah nutných zásahů je tedy velký a přímo vybízí k pozměnění uspořádání klubu Václav. Více se můžete dozvědět v samostatném článku technických zpráv farnosti. A tak se těším na to, že jednou budeme moci sdílet Boží věci v našem starém a i trochu novém klubu Václav.

Váš Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš, farář

Zprávy z diecéze

Milé sestry, milí bratři,

jak už víte, po dosažení 75 let věku jsem zaslal papeži Františkovi svou abdikaci a prosím vás, abyste jeho rozhodování o budoucnosti brněnského biskupského stolce provázeli svými modlitbami. Pokud se chcete modlit společně, můžete použít modlitbu uvedenou níže.

Váš biskup Vojtěch

Modlitba za nového biskupa:

Bože, Dobrý pastýři,
svěřujeme ti jmenování nového
brněnského diecézního biskupa
a prosíme:
veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou
za tuto volbu odpovědnost.
Dej nám takového biskupa, který bude
tvým obětavým a věrným služebníkem
a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je
k prospěchu Božího lidu i celé církve.
Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

S církevním schválením Biskupství brněnského

Od poloviny října pořádá Diecézní centrum života mládeže MAMRE v úzké spolupráci s Centrem pro rodinu a sociální péči Brno víkendový kurz pro ty, kteří hledají, jak dobře prožívat období známosti a lépe poznat sebe i druhého.

Kurz probíhá formou čtyř víkendových setkání ve dvou skupinách.

Informace a přihlášky:

*Mgr. Milana Vykydalová, koordinátorka
tel.: +420 736 60 64 68,
milana.vykydalova@centrum.cz.*

8. až 10. října 2021 pořádá Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně Duchovní obnovu pro rozvedené na faře v Heřmanově u Křižanova. Duchovní obnova je určena pro všechny, kteří prochází (nebo si prošli) obdobím po rozvodu a hledají cesty, jak dál. Cílem je duchovně se obnovit a upevnit, rozvíjet schopnost nacházet spokojenost v dalším životě a umět se vyrovnat s nastalou životní situací. Tématem obnovy „Modlitba – zdroj duchovní síly“ bude provázet R.D. Mgr. Jindřich Čoupek.

Přihlášky a více informací: www.crsp.cz

15. až 17. října 2021 pořádá Komunita Emmanuel Víkend pro rodiny s malými dětmi ve Fryštáku. Jde o víkend pro povzbuzení a sdílení zkušenosti křesťanského života v rodině s malými dětmi do 12 let.

*Přihlásit se je možné do 8. října 2021
na e-mail: rodiny@emmanuel.cz,
nebo tel. 739 389 175.*

23. až 24. října 2021 pořádá Komunita Emmanuel víkend s názvem Chodíme spolu - a co dál? Setkání obsahuje společné chvály, přednášky, adoraci, vzájemné sdílení a mši svatou. Víkend je určen pouze pro páry. Setkání je všem otevřené, vítané jsou také páry, u nichž je věřící jen jeden, nebo páry, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty, i když třeba do kostela nechodí.

*Přihlášky na www.emmanuel.cz
nebo na tel. 739 389 175.*

Redakce

Zprávy z naší farnosti

Výročí

28.10.1946 se narodil **P. František Trtílek**, bývalý židenický farář v letech 1978-81. Letos oslaví 75. narozeniny. Srdečně blahopřejeme a s díky vzpomínáme na jeho působení v naší farnosti.

29.10. 1881 se narodil autor vítězného projektu na stavbu židenického kostela, architekt **Klaudius Madlmayr** (140. výročí). Náš chrám nazýval svým kostelem; ten byl posvěcen 27. října 1935, krátce před architektovy čtyřiapadesátými narozeninami.

30.10. vzpomeneme nedožitě 85. narozeniny **P. Karla Volejníčka**, židenického primicianta, který od r. 1997 do své smrti sloužil jako výpomocný duchovní v naší farnosti. Je uložen na židenickém hřbitově. R.I.P.

Redakce

Svatá Ludmila

Paul Claudel

...

vše, co mnoho dalo a stvořeno bylo pro
své ovoce,

vše, co mnoho přijímalo a plno je, až
přetéká,

vše, co mnoho ví a co na nic už nečeká,
a vše, co jako královny a řeholnice jindy
i nyní svou celou duší tají,
to Ludmilu má za svou ochránkyni.

...

Sv. Ludmila

V minulých dnech jsme si připomínali 1100. výročí od smrti první české světice sv. Ludmily. Její životní příběh je dobře znám. Byla dcerou Slavibora, pšovského knížete (Pšov bylo staré označení Mělníka, druhá verze situuje Pšov na území Lužických Srbů, pravděpodobně Budyšina). Stala se manželkou prvního historicky doloženého Přemyslovce knížete Bořivoje a společně s ním přijala křesťanství. Spolu tak nasměrovali vývoj české státnosti vstříc evropskému křesťanství, písemné kultuře a středověkému státu. Po smrti manžela se Ludmila úspěšně přičinila o udržení moci Přemyslovců v Čechách a po smrti vládnoucích synů – Spytihněva a Vratislava – se stala vychovatelkou vnuka Václava.

O svaté Ludmile většinou přemýšlíme jako o babičce sv. Václava, její osobnost má však mnohem více rozměrů a její vliv je nezanedbatelný také v jejích dalších životních rolích – ženy, manželky, matky, vychovatelky, vdovy, kněžny, křesťanky, světice. Sv. Ludmila může v dnešní době inspirovat tím, jak přirozeně naplňovala všechny tyto své úlohy.

Ludmila Pohanková

Kříž pro Tetín k výročí 1100 let od zavraždění sv. Ludmily.

Nápad zhotovit dubový kříž, který bude vztyčen na louce rodiny Durasových, kde byla 18.9.2021 sloužena slavnostní mše svatá k poctě mučednice sv. Ludmily, vzešel v mysli majitele Velkostatku Tetín pana Matthew (Matěje) Durase. Materiál na kříž věnovala rodina Durasových po pečlivém výběru z místních lesů. Po vytěžení byly kmeny dubu nařezány na místní pile na fošny o tloušťce cca 50 mm a převezeny na Moravu do sušárny dřeva v obci Rousínov. Zde se po dlouhých 100 dní postupně zbavovaly vlhkosti. Po dosušení byly dubové fošny převezeny do truhlářské dílny v obci Senetářov, kde se pod rukama majitele dílny Tomáše Janko takto připravený materiál začal měnit do dnešní podoby kříže.

Kříž je vysoký 7 m, široký 3,76 m. Hmotnost kříže je cca 400 kg. Pro vlastní výrobu kříže bylo potřeba cca 157 hodin.

Autorem kříže je Tomáš Janko.

Poděkování patří rovněž Stanislavu Krejčímu za pečlivý výběr stromu, Milanu Černohousovi za radu a odborné truhlářské konzultace, Tomáši Janko (II) za kované prvky umístěné na kříži, firmě Skromet za vypálení kovových prvků laserem, Václavovi Trachtovi a spol. za přípravu a výrobu ukotvení pro kříž a všem mnoha dalším, kteří se podíleli a pomáhali při výrobě, nakládání a dopravě a osazení kříže na Tetínské louce.

Video Jakuba Kalčíka o výrobě kříže je dostupné na kanále www.youtube.com.

Redakce

Putování po vlastech českých aneb za Sv. Maurem ...

Na přání redakce Siardu mi dovozte podělit se o zážitky z malé pouti po naší vlasti kterou jsme absolvovali s přáteli z farnosti.

Naší první zastávkou bylo poutní místo Svatý Jan pod Skalou. Obec naleznete asi 20 km jihozápadně od Prahy na Berounsku. Nachází se zde kostel Narození sv. Jana Křtitele s hrobem chorvatského poustevníka Ivana, kterému se pod svatojanskou skalou v 10. století zjevil sv. Jan Křtitel. Vchod do poustevníkovy jeskyně je v kostele postaveném italským architektem C. Luragem v polovině 17. století. Vedle kostela pod okny Ivanovy jeskyně vyvěrá silný pramen léčivé vody, Pramen svatého Ivana. Tato voda bývala prodávána jako minerální voda Ivanka. V roce 1030 Břetislav I. daroval kapličku ve Sv. Janu benediktinskému klášteru Ostrov u Davle, který tady v 11. století založil dceřiný klášter. V roce 1584 zde byly nalezeny ostatky sv. Ivana a od té chvíle se začala šířit úcta k Ivanovi a započala tradice svatojanských poutí, které byly iniciovány zprvu hlavně jezuiti a trvaly až do 20. století, kdy byly s nástupem komunismu potlačeny. Ve Svatém Janu se mimochodem nachází i nejstarší značená turistická cesta v Čechách. Cesta Vojty Náprstka (Beroun - Sv. Jan - Karlštejn) měří 13 km a je určena pěším turistům.

Asi 20 minut autem od Svatého Jana je známé poutní místo Tetín, kde se hlavní poutě pořádají první neděli po 16. září. Historicky patří k nejstarším vesnicím u nás.

Počátkem 10. století zde byl dřevěný knížecí dvorec, který byl vdovským sídlem kněžny sv. Ludmily. 15. září 921 tam byla zavražděna. Její tělo bylo pohřbeno na starém hřbitově u kostela sv. Jana Nepomuckého. V roce 925, poté co se stal knížetem její vnuk sv. Václav, byly ostatky přeneseny a pohřbeny v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě. Na okraji obce je zřícenina hradu Tetín s překrásnými výhledy na řeku Berounku a město Beroun.

Z Tetína naše cesta vedla po dálnici okolo hradů Točnick a Žebrák, přes Plzeň, Toužim do úžasného místa Bečov nad Teplou, kde jsme měli ubytování přímo pod hradem a zámek. Prohlédli jsme si relikviář sv. Maura, výjimečnou zlatnickou památku v České republice.

Co do hodnoty je srovnatelný s korunovačními klenoty. Jeho vypátrání v roce 1985 se považuje za jeden z největších nálezů 20. století v Československu. Uvnitř relikviáře se nacházejí kosterní ostatky sv. Jana Křtitele, sv. Maura, sv. Apolináře a sv. Timoteje. Relikviář byl vyroben na zakázku kláštera ve Florennes v Belgii v letech 1225-1230, má obdélníkový půdorys o rozměrech 140x42cm a je 65 cm vysoký. Původní dubové jádro bylo nahrazeno novým ořechovým jádrem. Dekorace relikviáře tvoří soubor dvanácti reliéfů, čtrnácti sošek

z pozlaceného stříbra, drahé kameny, polodrahokamy, antické gemy, filigrány a emaily. Na zámku je uložen v trezorové místnosti a je opravdu nádherný. Historie Bečova začíná patrně na začátku 14. století, kdy původně gotický hrad byl vystavěn na skále nad říčkou Teplá k ochraně důležitých zemských cest.

V okolí Bečova je mnoho zajímavých míst, podařilo se nám navštívit město Loket s hradem, kde jsme absolvovali večerní prohlídku, dále jsme stihli návštěvu lázní Kynžvart, Mariánské lázně, klášter Teplá, Tři křížky u obce Prameny (národní přírodní památka) - křížky zde byly na pahorku vztyčeny v roce 1849 a je od nich krásný výhled do okolí. Pod křížky se nachází Upolínová louka, roste tam především vzácný a ohrožený upolín evropský. Rezervace s výskytem vzácných druhů rostlin, především upolínu nejvyššího, má rozlohu 18 ha. Vyskytuje se zde i vrba borůvkovitá, která byla považována v ČR za vyhynulou, ale v roce 1990 se znovu objevila. Prohlídku zajišťuje povalový chodník s vyhlídkou do lučních porostů.

Po rozloučení s Bečovem naše cesta vedla přes Klášter Matky Boží v Novém Dvoře, který se nachází 1 km od Dobré Vody u Toužimi. Původně zde byla barokní zemědělská usedlost, kterou v roce 1999 zakoupil řád trapistů (řád cisterciáků přísné observance), původem z opatství Sept Fons ve Francii, které jsme před pár lety navštívili s naším panem farářem otcem Petrem. Novodvorský klášter byl založen 20. srpna 2002, 14. září 2007 byl povýšen na převorství a v září 2011 na opatství. Je to místo tiché, uprostřed krásné přírody, kostel se musí vidět (nelze popsat), nikde ani živáčka, krom dělníků, kteří tam pracovali.

A my putovali dál až na Svatou Horu u Příbrami. Je to nejvýznamnější mariánské poutní místo v Čechách. Počátky vzniku se tradují již do 13. století, kdy byla postavena původní kaplička, jejíž zdivo je prý dosud zčásti obsaženo ve zdivu dnešní nádherné baziliky. Smyslem poutních cest bylo a vlastně dosud je uctívání Panny Marie, kterou zosobňuje známá soška P. Marie Svatohorské. Duchovní správa je svěřena kněžím Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele - redemptoristům. Poutní místo jsme obdivovali i díky poutavému výkladu P. Piotra, který u nás ve farnosti sloužil mši svatou pro vietnamskou komunitu.

Druhý den ráno po mši svaté jsme zamířili k dalšímu cíli naší cesty: Chyšky, obec v jižních Čechách v okrese Písek. Je zde pohřben židenický farář P. Dominik Josef Doubrava O.Praem, který zemřel 23.1.2019, a mnozí z našich farníků byli na jeho pohřbu.

V naší farnosti sloužil od srpna 1990 do srpna 1991. V letech 1991-2001 se stal farářem u sv. Jakuba v Jihlavě a potom do roku 2009 působil na poutním místě Svatý Kopeček u Olomouce. Jeho posledním působištěm do roku 2015, po těžké nemoci, byla farnost Lhenice v českobudějovické diecézi.

Poslední část života vzhledem ke zdravotním potížím strávil v kněžských domovech v Českých Budějovicích a Veselí nad Lužnicí. Je autorem mnoha knih s názvem mozaika (Židenická mozaika, Jihlavská mozaika, Mozaika lásky, Mozaika naslouchání, Mozaika duchovní moudrosti, ...) Jezdívali jsme za P. Dominikem mnoho let a ani letos jsme nemohli vynechat. U jeho hrobu jsme se pomodlili, zavzpomínali a naše cesta již pokračovala směr domů s malou zastávkou na zámku Orlík nad Vltavou a Žďákovském mostě, který je z roku 1967 a překonává řeku Vltavu v místech Orlické přehrady.

Jitka Doleželová

Když corona úplně změní život aneb Taizé po coronavirových prázdninách

Znáte komunitu asi sta bratří v burgundské vesničce Taizé? Každoročně ji navštíví asi 80 000 mladých lidí a několik tisíc dospělých. Spiritualita vyjadřovaná třemi slovy: radost, jednoduchost a milosrdenství je zacílena na život v naději skrze usmíření. Každoroční téma, které popisuje převor komunity bratr Alois v dopise, nese letos nadpis: Mít naději v době příznivé i nepříznivé (ke stažení na stránkách www.taize.fr).

Kdo někdy byl v Taizé, mohl se přesvědčit, že nejde o planá slova. Smíření je zde prožíváno s velikou opravdovostí. Zahrnuje smíření s lidmi; křesťany, imigranty, muslimy i dalšími. Nápadná je i snaha o zamezení vzniku zbytečného odpadu nebo plýtvání jídlem.

Po zavedení prvního lockdownu před rokem a půl prožívali bratři poprvé od založení komunity v roce 1949, co to znamená být sami. Bez návštěvníků, kterým se jindy naplno věnují a kterým také prodávají vlastní výrobky pro zajištění obživy.

Bratři líčí změny ve svém životě jako nové dobrodružství. Naučili se zhotovovat nové výrobky. Vedle tradiční keramiky začali podle receptury jednoho z bratří péct sušenky. Využili i staré stany a našili z nich originální batohy. Rozproudili e-shop a obstáli v záplavě objednávek. Minulý rok pracovali od jara v nedalekých továrnách nebo v zemědělství. Ale především zintenzivnili příležitosti ke společné modlitbě prostřednictvím internetu. Digitálně uspořádali i tradiční setkání mladých na konci prosince. Všichni doufají, že se to letošní uskuteční „naživo“ v italském Turíně.

Jejich poselství vyjádřil bratr Alois na konci zmíněného dopisu slovy:

„Naděje, která ovšem zdaleka není naivní důvěřivostí, se rodí stále znovu, protože je zakořeněna v Kristu. Tak nás naplňuje pokojná radost a spolu s ní i odvaha vzít na sebe zodpovědnost, kterou nám Bůh zde na zemi svěřil.“

Marie a Petr Oujezdští

Technické zprávy z farnosti

Vážení farníci,

přinášíme vám informace z momentálně prováděných oprav na kostele a farní budově.

Nejprve nám dovoluňte informovat vás o aktuálním vývoji 2. etapy restaurování arkády kostela a patky věže.

V tuto chvíli probíhá zpětné osazování restaurovaných schodových stupňů a dlažebních kamenů do kompletně sanovaného podloží. Zároveň byly zahájeny práce na čištění pískovcových bloků na patě věže a žulových schodů při jejím vstupu.

V průběhu podzimu započne sanace podloží pod zbývajících částí podesty a schodiště a odborné restaurování kamenných prvků. Veškeré stavební a restaurátorské práce by za příznivých klimatických podmínek měly být ukončeny do konce roku.

Dalším velkým projektem je, jak již bylo avizováno v předchozích číslech Siardu, rekonstrukce sítí v suterénu budovy fary.

Během odkrytí podlahy se zjistilo, že sítě jsou v daleko horším stavu, než se předpokládalo, a dále že vedení sítí nemůže jít v plánovaných trasách kvůli

nepředpokládaným rozměrům základů. Bylo tedy nutné přistoupit k rozšíření výkopových prací.

Současně se potvrdily obavy týkající se vlhkosti způsobené podzemní vodou v místnostech, které nebylo možné zajistit proti vlhkosti při sanačních pracích v roce 2018. Je tedy nutné přistoupit k sanaci těchto zbylých prostor.

Finální rozsah nutných výkopových a demoličních prací přímo vyvídl k optimalizaci uspořádání dispozice zázemí klubu Václav v rámci kuchyně a sociálního zázemí pro zlepšení komfortu užívání do budoucnosti.

V těchto dnech probíhá statické prověřování možností snížit podlahu v místnostech dotčených pracemi tak, aby se zvětšila jejich světlá výška. Pokud to bude možné, pak se v nich zvýší podchodná výška o 10-20 cm, čímž selepší vzdušnost a akustická charakteristika prostor.

Po vyhodnocení uvedené úpravy a zvážení poměru ceny a přínosu by se mohlo přistoupit k obdobným opatřením i ve zbývajících místnostech klubu.

K dokončení rekonstrukce elektroinstalace je třeba opravit a znovu uzemnit hromosvod farní budovy na straně do farní zahrady. Po zvážení proveditelných variant uzemnění hromosvodu se jako výhodnější prokázala

varianta, kdy hromosvod překlene nedávno opravený dvůr na konstrukci nového zastínění dvora a zapustí se do země za zídkou.

Tato varianta nás uchrání od rozebírání nedávno nově položené dlažby dvora, bude sanována zídka kolem dvora, která by musela být opravena velmi brzy tak či tak, a získáme kvalitní zastínění dvora, čímž se zlepší komfort při jeho využívání ať už samostatně nebo ve spojení s klubem. To vše při obdobných finančních nákladech jako u varianty, kdy by se pouze rozebrala dlažba dvora a sanovala zídka.

Jak můžeme vidět, děje se toho na poli oprav opravdu mnoho, a to vše by se neobešlo bez vaší štědrosti. Za ni vám patří velký dík! Současně před sebou ještě máme spoustu práce, tak prosím neustávejme. Věříme, že společným úsilím a také díky vaší štědrosti vše zvládneme.

*za technickou správu kostela
Dominik Jurásek
Antonín Mareš*

Farní časopisy z pohledu historie (3. díl)

Účinný prostředek v šíření mravní obrody spatřovala Katolická akce právě v hodnotném náboženském tisku. Tuto myšlenku podpořil ve svém pastýřském listu z února 1932 i biskup Josef Kupka. Již v roce 1929 v naší diecézi vzniklo hned několik farních časopisů, které vydávala buď přímo místní Katolická akce, anebo příslušný farní úřad. V letech 1929-1930 vycházel měsíčně Farní věstník pro Velké Brno. Ve stejném období vydával v Rajhradě farní administrátor Vojtěch Horák svůj zpravodaj Vinice. Velmi

úspěšně vyvíjela svoji činnost Akce katolická v Nové Říši – její časopis vycházel až do roku 1935. Jednotlivá čísla bývala obvykle koncipována monotématicky – věnovala se sv. zpovědi, nevěře, dušičkám, varovala před adventisty – vcelku se dá říci, že přinášela kvalitní vzdělávání z katechismu. V některých jiných oblastech už to bylo horší – snahy varovat z pozice odborného lékařství před zálibou žen v odívání podle poslední módy z dnešního pohledu snad už působí trochu úsměvně. O vydávání vlastního věstníku se pokusila také Katolická akce ve Znojmě – iniciátorem zde byl P. Bernard Skácel OP, časopis vycházel jako měsíčník a za cíl si kladl: „přinášet zprávy náboženské a paralyzovat činnost věstníků, vydávaných u nás církví československou a metodisty.“ Tento list ale ještě během prvního roku své existence zanikl. Delšího trvání měl Farní věstník v Koněšíně, jehož vydavatelem byl farář P. Antonín Nevřkla. Časopis přinášel úvahy podle liturgického kalendáře, na pokračování zde vycházel seriál z dějin farnosti, přetiskovány byly povídky Václava Kosmáka, slabší stránku představovala snad jen zvláštní záliba ve zbožných veršovánkách. List vycházel až do roku 1940. Ještě déle vydržel Farní věstník novoměstský, ten docházel ke svým čtenářům až do roku 1943. Jeho iniciátorem byl prof. Karel Žák. Projevil docela slušné žurnalistické nadání, měsíčník měl své pravidelné rubriky, v nichž články s tendencí nábožensko-vzdělávací prokládal odlehčenějším žánrem. (Zajímavá je například jeho zpráva, že „v městě Žďáře vedle holubů rozmohly se straky cizího původu, které četnictvo pochytilo.“)

Po podobně rekordní dobu byl vydáván Farní věstník velkomeziříčský, který vznikl roku 1930 a udržel se až do roku

1948, od roku 1947 pod názvem Věstník římskokatolického farního úřadu. Nadšeným propagátorem myšlenky farního časopisu se stal P. Jan Novotný. K realizaci záměru ho přivedl zážitek z roku 1932, kdy v Břeclavi jako kněz narazil na tvrdé nepochopení u farníků. Odmítl tehdy vykonat katolické obřady při posledním rozloučení s jistou paní, které její rodina nechala vypravit pohřeb žehem. To bylo v té době v katolické církvi nepřípustné, a farář proto hledal platformu, kde by mohl co nejširšímu okruhu lidí vyložit své stanovisko. Začal tedy vydávat farní věstník a vytrval v tom až do svého odchodu z farnosti v roce 1938. Redakční práci jako způsob komunikace s farníky si přitom oblíbil natolik, že se do vydávání farního listu pustil i na svých dalších působištích – v roce 1939 v Přibicích a v letech 1947-1948 v Podivíně (pod názvem Podivínská farnost). Farní věstník měli také v Hodoníně, vycházel jako měsíčník v letech 1933-1939, a to zásluhou P. Antonína Pekárka. Podobně zaníceným editorem byl P. Adolf Tesař – jeho Zprávy z ivančické farnosti vycházely nepravidelně od roku 1938 v nákladu až 1350 výtisků. Tesařovy aktivity se zdaleka neomezovaly na farní časopis, byl za války napojen na domácí odboj a byl ochoten i riskovat – pro osoby v ilegalitě vystavoval falešné osobní doklady. Když se toho počátkem roku 1942 gestapo dopátralo, byl zatčen a 16. 6. téhož roku v Kounicových kolejích popraven. I Protektorát byl dobou, kdy vznikaly některé nové farní věstníky – v letech 1940-1941 vycházel v Rosicích jako občasný list Rosická farnost. V roce 1941 si v Kunštátě požádal o povolení k vydávání časopisu místní kněz P. Jaroslav Šafář. Jeho bezprostředním cílem bylo připravit farníky na chystané

misie, počítal s tím, že přitom využije zkušeností, nabytých při redigování Farního věstníku novoměstského. List měl vycházet 3x – 4x ročně, žádné jeho výtisky však k dispozici nemáme, takže není jasné, zda se záměr vůbec podařilo uskutečnit. Z válečné produkce farních časopisů bych se zastavila snad jen u už jednou zmiňovaných oběžníků, jež tiskl koncem války P. Josef Zouhar. Byly adresovány senetářovským farníkům, kteří za protektorátu museli opustit své domovy, protože byly zařazeny do oblasti nově vytvářeného vojenského prostoru. P. Josef Zouhar, tehdy ještě mladý kaplan, pečlivě shromažďoval adresy svých bývalých farníků a rozesílal jim pak své listy rozmnožované cyklostylem v kanceláři bezrukého Frantíka v Brně na Kobližné. Jakkoli byla vnější úprava těchto dopisů velmi prostá, po obsahové stránce představují vzácný doklad osobní snahy kněze o povzbuzení konkrétních věřících v těžké době. Jinak se ovšem válečný vývoj ubíral směrem přímo opačným – většina farností musela od farního tisku upustit.

S tím větším nadšením se k této činnosti řada farností vrátila po osvobození, hromadná obnova redakční práce ve farnostech by se dala přirovnat až k malé explozi. Časopisy už vznikaly bez vzájemné koordinace, což se odráží už v jejich názvech - zatímco před válkou byla většina z nich napojena na Katolickou akci a označovala se jako věstník, nyní už jsou jejich názvy velmi různorodé.

... dokončení příště ...

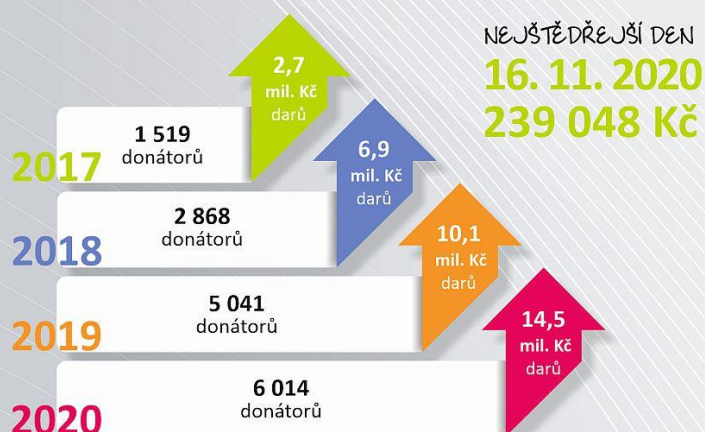
*Věnováno všem obětavým redaktorům
farních časopisů*

*PhDr. Marie Plevová, Ph.D.
vedoucí Diecézního archivu
v Rajhradě u Brna*

FOND PULS

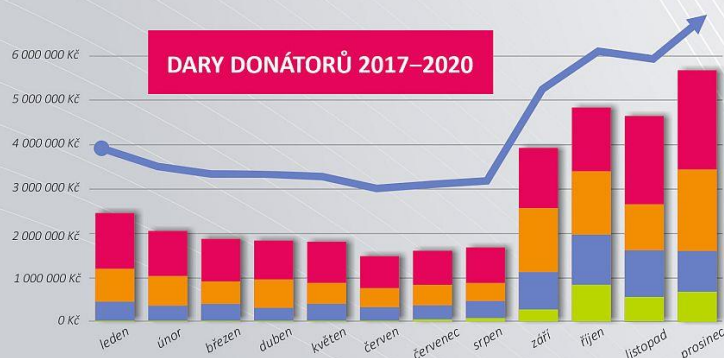
Jak jsme PULSovali v roce 2020

Velká RODINA malých DÁRCŮ

FARNOSTÍ BEZ DONÁTORŮ
44 z 452

PRŮMĚRNÝ DAR DONÁTORA
2 411 Kč

500 Kč navíc pro farnost
za každého donátora,
který se registruje
v roce 2021.

staň se donátorem
a zákusek přidá **PULS**

Posilněme **PULS** naši diecéze
darem v hodnotě alespoň
jedné kávy měsíčně!

30%

Novelizací zákona
o daních z příjmů
č. 39/2021 Sb. je pro rok 2021 **mimo-
řádně navýšena** odpočitatelná položka
daru církvi u fyzických i právnických
osob na **30 % základu daně** (původně
max. 15 %).

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce: siard@farnostzidenice.cz
ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. **29 00 49 19 16/2010** nebo na účet určený pro dary – **21 00 49 19 18/2010**
k určení účelu daru slouží specifický symbol – více na www.farnostzidenice.cz
Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo

Uzávěrka příspěvků pro další číslo: 15. 10. 2021

Předpokládáme, že další číslo vyjde 31. 10. 2021

OREL JEDNOTA BRNO - ŽIDENICE S ŽIDENICKOU CHASOU VÁS ZVOU NA TRADIČNÍ ŽIDENICKÉ HODY

Sobota 2.10.2021

13:00 - 16:00 HODOVÉ ODPOLEDNE
(vedle kostela sv. Cyrila a Metoděje)

stavění máje, tancování krojovaných dětí, požehnání,
předání hodového práva, Moravská beseda, karičky,
soutěže pro děti

17:00 - 23:00 VEČERNÍ HODOVÁ ZÁBAVA
(Areál Nové Zbrojovky)

Moravská beseda, karičky, hraje Slovácká kapela
Romana Horňáčka, vstupné od 130 Kč

Neděle 3.10.2021

10:00 HODOVÁ MŠE SVATÁ
(kostel sv. Cyrila a Metoděje)

slavnostní bohoslužba, po mši svaté zatančí
krojované děti a židenická chasa

Akce je pořádána za finanční spoluúčasti
MČ Brno-Židenice, Statutárního města Brna
a za spoluúčasti Římskokatolické farnosti
u kostela sv. Cyrila a Metoděje, Brno-Židenice.

www.zidenickehody.cz #hodyzidenice

ilustrace © Miroslava Kolářová Šulcová

B | R | N | O

NOVÁ
ZBROJOVKA

INDUSTRA